

GEZANGEN

TER EERE VAN DE

H. Maagd Maria,

VAN DEN

H. Franciscus van Assisië

EN VAN DEN

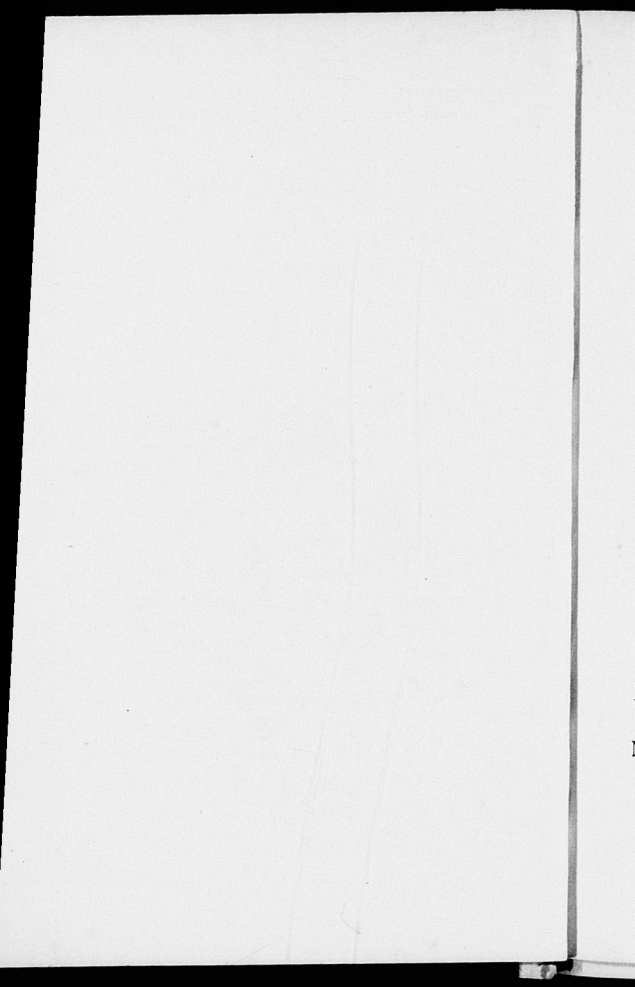
H. ANTONIUS VAN PADUA

MAASTRICHT.

STOOMDR. „COURRIER DE LA MEUSE

1890.

Bibliotheek
MINDERBROEDERS
WEERT.

TER EERE

VAN DE

H. Maagd Maria.

(*Voor de Meimaand.*)

1.

Wijze: *St. Servatius-lied.*

Laat stijgen thans de blijde lofgezangen
Uit aller borst tot voor Maria's troon!
Gaan wij tot haar, in heilig zielsverlangen
Herhalend luid op kinderlijken toon:
O Koninginne,
Onbevleete Maagd,
Dat ik u steeds beminne
Is wat mijn harte vraagt. { *bis.*

Hoor ons gezang, Maria, hoor uw kindren,
Die deze maand u loven luid en blij.
Niets zal de vreugd van onze harten hindren,
Zoo gij slechts waakt, o Moeder, aan ons zij.
O Koninginne, enz.

Ontvang, o Maagd, gij vreugd der hemel-
lingen,

Ons aller hart ten eeuwig liefdeband,
Tot dankbaarheid voor al de zegeningen,
Ons toegevloeid door uwe milde hand.
O Koninginne, enz.

Blijf, Moederlief, voor uwe kinderen waken,
Die toeven nog in 't droevig ballingsoord,
Dan zal geen smart noch onheil ons genaken,
Wij treden steeds als overwinnaars voort.
O Koninginne, enz.

Neigteens in 't stof ons moede hoofd ter neder,
Sta dan vooral uw kinderen ter zij,
Reik uwe hand zoo liefdevol en teeder
En voer ons heen naar 't eeuwig feestgetij.
O Koninginne, enz.

2.

Maria's beeld, te midden
Van vroolijk schitterend licht,
Noodt ons te komen bidden
Bij 't outer haar gesticht.
Komt laat ons tot haar ijlen,
Een kleine poos verwijlen.
Maria, Maria, Moeder zegen ons.

Wij vallen voor uw voeten,
 Waar ons uw liefde wacht :
 Ontvang onze avondgroeten,
 Bij 't ingaan van den nacht.
 Dan vreezen we in uw hoede
 Voor satans list noch woede.
 Maria, Maria, Moeder zegen ons.

En weer bij 't uchtendgloren,
 O Moeder zoet en teer,
 Zal u ons hart behooren
 En 't dagwerk u ter eer.
 Zoo willen we u behagen
 Bij nachten en bij dagen.
 Maria, Maria, Moeder zegen ons.

Mocht eindlijk de avond naken,
 Waar 't levenslicht voor daalt,
 Doe gij ons dan ontwaken,
 Waar 't eeuwig daglicht straalt.
 Daar zullen we aan uw voeten
 U eindloos, eindloos groeten.
 Maria, Maria, Moeder zegen ons.

3.

Lieve Moeder van den Heer !
 Laat ons om uw zetel dringen,
 Laat uw kindren, u ter eer,
 't Zielverrukkend feestlied zingen,
 't Moet weerklinken, luid en blij : } *bis.*
 Moeder, onbevlekt zijt gij !

't Heeft reeds 't wijde wereldrond
 En herscheppend overklonken,
 't Woord door Pius' mond verkond ;
 En uw kinderen vreugdedronken
 Juublen op uw feestgetij : } *bis.*
 Moeder, onbevlekt zijt gij !

Neen, dat loflied zwijgt niet meer ;
 Tot aan 's werelds verste palen
 Zullen met het hemelsch heer
 Al uw kindren 't luid herhalen :
 't Woord van 't zalig jubeltij : } *bis.*
 Moeder, onbevlekt zijt gij !

En we voegen dank en bête
 Aan de blijde feestgezangen :
 Wie, wie dankt niet met ons mée
 Voor al 't heil door u ontvangen
 In het zalig jubeltij : } *bis.*
 Moeder, onbevlekt zijt gij !

Zonnezuivre Moedermaagd,
 Om de glorie u gegeven,
 Hoor ook wat ons hart u vraagt :
 Dat we na een schuldloos leven,
 Eeuwig juublen aan uw zij : }
 Moeder, onbevlekt zijt Gij ! } *bis.*

4.

Wijze : *Pius Nonus.*

Schep behagen alle dagen
 In den lof der Lieve Vrouw :
 Zing haar daden, haar genaden,
 Vier haar feesten vroom en trouw.
 Hef dan de oogen naar den hoogen
 Vol bewondring om haar eer ;
 Zie en roem haar, prijs en noem haar
 Maagd en moeder van den Heer.

Toen ze baarde, schonk ze aan d'aarde
 Schatten zonder wederga :
 Aan ons duister licht en luister
 Van Gods gunst en heilgena.
 Luid verkonde iedre stonde
 't Zegepralen van die Maagd ;
 Roem de Moeder van den Hoeder,
 Die Gods vloek heeft weggevaagd.

Sloot ons allen Eva's vallen
't Heerlijk paradijs op aard :
Haar gelooven voert naar boven,
En haar ootmoed hemelwaart.
Moog zij geven, dat wij leven
Naar de lessen van haar Zoon :
En bij 't sterven ons verwerven,
Dat wij juichen voor Zijn troen.

5.

O Naam ! zoo zoet in de ooren,
Van wie Maria mint :
O Naam ! zoo innig dierbaar,
Aan 't harte van haar kind :
Geer dat uw Naam, Maria,
Steeds in mijn ziele leev',
En in de stervensstonde
Nog op mijn lippen zweev'.

O Naam ! die de Onbevleete
In al haar grootheid prijst ;
O Naam ! die op de Moeder
Der zeven smarten wijst.
Geef dat, enz.

O Naam ! die ons de liefde
 Der lieve Vrouwe noemt ;
 O Naam ! die 't alvermogen
 Der Koninginne roemt.
 Geef dat, enz.

O Naam ! een milde balsem
 Voor iedre zielskwetsuur,
 En telkens nieuwe voeding
 Voor 't blakend liefdevuur.
 Geef dat, enz.

O krijgsleus in het strijden ;
 O hulpkreet in den nood :
 O onderpand der zege
 In leven en in dood !
 Geef dat, enz.

6.

O gij, die troont,
 Waar Jezus woont,
 Zie gunstig op ons neder ;
 Ons zondig hart
 Verkwijnt van smart ;
 Toon u onz' Moeder teeder.

Verhoor onz' beên,
 Stil het geweên
 Van die uw zegen vragen ;
 Ten allen tijd
 Zal 't hart verblijd
 U dankend hulde dragen.

Weer van ons af
 Der zonden straf,
 Van 't onboetvaardig sterven ;
 Neen, neen, het kind,
 Door u bemind,
 Zal nooit genade derven.

Klim' kindertoon
 Tot voor den troon,
 Waarop gij zijt verheven,
 Dan volgen wij,
 Uw kindrenrij,
 In Sions zaalge dreven.

Schenk ons nu deugd,
 Hierna de vreugd
 Van met de hemellingen
 Vereend van geest
 Op 't eeuwig feest
 Maria's naam te zingen.

Maria leev' ! Wat glans en luister mengen
 Zich in dit hart van alle vlekken vrij !
 Maria leev' ! De koningin der englen !
 De Moedermaagd aan 't hoofd der maagdenrij.
 Maria leve
 Met God haar kind !
 Leve Maria !
 Die ons als moeder mint.

Maria leev' ! Kom laat ons voor haar knielen ;
 Ze is dochter Gods, Gods Moeder en Gods bruid.
 Maria leev' ! De blijdschap onzer zielen :
 Door hare hand stort God Zijn gunsten uit.
 Maria leve ! enz.

Maria leev' ! Haar liefde licht ons tegen,
 Als haar ons hart met liefde en eerbied groet.
 Maria leev' ! Haar handan spreiden zegen,
 Minzaam en mild, gelijk een moeder doet.
 Maria leve ! enz.

Maria leev' ! Voor haar ook wil ik leven,
 Met haar vereend vrees ik noch dood noch pijn :
 De laatste zucht, die uit mijn hart zal zweven,
 Het zal een zucht van liefde voor haar zijn.
 Maria leve ! enz.

T E R E E R E

VAN DEN

H. Franciscus van Assisië.

(Voor de vijf Zondagen ter eere van de
H. Wondteeken en.)

1.

WIJZE: *Sur cette colline.*

Franciscus, o Vader,

Wat zetelt gij hoog!

Duld dat ik u nader,

Met blijdschap in 't oog.

Ave, ave, o Vader ave. *bis.*

Ik hoorde op onze aarde

Den lof uwer deugd;

Nu zie ik haar waarde,

De hemelsche vreugd.

Ave, enz.

En thans is de woning

Der englen uw woon,

't Verblijden belooning,

Het kruis uwe kroon.

Ave, enz.

Ik zag u in 't leven
 Vernederd, bespot ;
 Thans zijt gij verheven,
 Nu heerscht gij bij God.
 Ave, enz.

Franciscus, zoo heilig,
 Bij God onze tolk,
 Bewaar ons, beveilig
 Ons, bid voor uw volk.
 Ave, enz.

2.

O Franciscus, o Vader der armen,
 O Franciscus, bid voor ons !
 O Franciscus, o wil u erbarmen,
 Heilige Vader, zegen ons !
 Sla uwe blikken, zoo lieflijk, zoo teeder,
 Op uwe kindren uit 't hemelrijk neder.
 O Franciscus, bid voor ons !
 Heilge Vader, zegen ons !

O Franciscus, in deugden verheven,
 O Franciscus, bid voor ons !
 O Franciscus, o let op ons streven,
 Heilge Vader, zie op ons !

Help ons èn ons èn de wereld verachten ;
Doe ons de liefde van Jezus betrachten.

O Franciscus, bid voor ons !

Heilige Vader, zie op ons !

O Franciscus, verkrijg ons genade,

O Franciscus, bid voor ons !

O Franciscus, bewaar ons voor schade,

Heilige Vader, wees met ons !

Machtige vriend van den hemelschen Vader,

Wees onze helper, beschermer en rader,

O Franciscus, bid voor ons !

Heilige Vader, wees met ons !

3.

WIJZE: *Lieve Moeder van den Heer.*

Heiland, wie kan zonder smart
Aan het brauishout U aanschouwen?

Sint Franciscus voelde 't hart
Op 't gezicht Uws lijdens rouwen,

Als hij dankbaar, dag en nacht,

Aan Uw liefde en lijden dacht.

} *bis.*

Hij vond zijn geluk en troost
In Uw heilige vijf wonden,

En dan riep hij onverpoosd:

„O ondankbaarheid der zonden !

„Jezus, hoe bemint Ge Uw kind,

„En Uw liefde is niet bemind !”

} *bis.*

Niet in de eer, die de aarde biedt,
 Maar in U zocht hij zijn glorie,
 Andre roem voldeed hem niet
 Dan op 't kruishout der victorie :
 Daaglijks meer aan U gelijk, }
 Werd hij ook Uw gunsten rijk. } *bis.*

Hij zag U, omstraald van licht,
 Op Alverne in God verslonden,
 Hij wilde ook gekruisigd zijn,
 En ontving de heilge wonden
 Aan de zijde, hand en voet, }
 In zijn hart een liefdegloed. } *bis.*

Feller werd zijn liefdesmart,
 Liefde en lijden was zijn streven ;
 Met een liefdezucht in 't hart
 Nam hij afscheid van dit leven ;
 Thans mint hij in eeuwigheid, }
 's Hemels vreugd is hem bereid. } *bis.*

4.

WIJZE : *Maria's beeld te midden.*

O Serafijnsche Vader,
 Wij minnen u zoo teer :
 Van uit uw gloriewoning
 Zie op uw kindren neer.

bis.

bis.

Met nw doorboorde handen
 O zegen uwe panden ;
 Franciscus, Franciscus, Vader, zegen ons!

De lieftingsdeugd van Jezus,
 De vorstelijke vrouw,
 Die Hij op aarde huwde,
 Schenkt gij uw hand en trouw.
 Met uw enz.

Zij wees u op de kribbe
 In d'armen beestenstal,
 Op Jezus aan Zijn kruishout
 Met wonden zonder tal.
 Met uw enz.

Daar strekte Jezus teeder
 Zijne armen naar haar uit,
 En schonk ook u, Franciscus,
 Zijn armoe tot uw bruid.
 Met uw enz.

Leer ons, o dierbre Vader,
 Verheven Serafijn,
 Ons hart aan de aarde onthechten,
 En gansch aan Jesus zijn.
 Geef, dat wij Hem beminnen
 En kruisen onze zinnen.
 Franciscus, Franciscus, Vader, zegen ons.

Fra
 Z
 Wij
 V

Fran
 Di
 Doch
 O

Fran
 Die
 Doch
 O H

Franci
 Daar
 Van lie
 Zie, c

5.

Wijze : *Maria leev'*

Franciscus eer ! ja, u, o dierbre Vader,
 Zij nu een lied, een loflied toegewijd,
 Wij zingen nu, hier voor uw beeld, te gader
 Van uwen roem, waardoor gij heerlijk zijt.

Franciscus eere,
 In 's hemels woon ;
 Eer zij Franciscus
 Op zijnen glorietroon !

Franciscus eer ! de ootmoedige des Heeren,
 Die aardschen lof, zich zelve heeft veracht,
 Doch Godes roem steeds trachtte te vermeêren,
 O Heilge Gods ! bekom ook ons die kracht.

Franciscus eere, enz.

Franciscus eer ! den patriarch der armen,
 Die 't schittrend goud veracht heeft als het slijk,
 Doch zich den mensch in 't lijden wist te erbarmen,
 O Heilge Gods ! maak ons aan u gelijk !

Franciscus eere, enz.

Franciscus eer ! het levend beeld des Heeren,
 Daar hij op aard' zijn Jezus wonden droeg ;
 Van liefdevuur zijn hart voor God verteêren :
 Zie, dat was hem, op deze aard genoeg.

Franciscus eere, enz.

T E R E E R E

VAN DEN

h. Antoufius van Padua.*(Voor de negen Dinsdagen).*

Wijze : *Lieve Moeder van den Heer.*

Heilge minnaar van den Heer,
 Laat ons om uw zetel dringen,
 Laat uw dienaars u ter eer
 Voor uw beeld een loflied zingen.
 O wij smeeken luid en bij } *bis.*
 Heilge Antonius, bid voor mij !

Ziet, met welke liefde gij
 't Kindje Jezus in uw armen
 Mocht aanschouwen van nabij ;
 Laat zich Jezus ons erbarmen !
 O wij smeeken enz.

Voor uw beeld hier neergekniel
 Op den schoonen dag van heden,
 Storten wij, met hoop bezield,
 Voor uw troon de vuurge beden.
 O wij smeeken enz.

Breng ons hulp in allen nood ;
 Wil ons steeds een vader wezen ;
 Help vooral ons in den dood,
 Als wij voor Gods oordeel vreezen.
 O wij smeeken enz.

O, als kindren bidden wij,
 Dat wij, na een christlijk leven,
 Eeuwig deelen aan uw zij
 In de glorie, u gegeven.
 O wij smeeken enz.

2.

WIJZE : *O Naam, zoo zoet in de ooren.*

Gij waart Franciscus waardig,
 In ootmoed hem gelijk,
 Nu juicht ge, als hij verheerlijkt,
 In Jezus' koningrijk.

Antonius, zoo machtig,
 O hoor ons dankbaar lied ;
 Gezeteld in Gods glorie,
 Vergeet uw kindren niet.

Hier schitterde in uw ziele
 De zuivre lelieglans ;
 En vormt thans om uw voorhoofd
 Den schoonsten gloriekrans.
 Antonius, enz.

Daar daalde uit 's Hemels woning
 In 't midden van den nacht
 De zoete lieve Vrouwe,
 Die 's werelds Licht ons bracht.
 Antonius, enz.

Zij droeg aan 't moederharte
 Het Kind van Bethlehem,
 En groette u eindloos minzaam
 Met wonderzoete stem.
 Antonius, enz.

En Jezus, Hij, de oneindge,
 De onmeetbre Hemelheer,
 Zette als liefvallig Kindje
 Zich op uwe armen neer.
 Antonius, enz.

O help ons Jezus volgen
 In blijdschap en in smart,
 Opdat ook wij eens rusten
 Aan Zijn beminnelijk Hart.
 Antonius, enz.

3.

Antonius van Padua,
 Zoo heilig en zoo goed;
 Wij loven God, die door uw hand
 Zoovele wondren doet.

Geen geur en kleur van bloemen is
 Zoo aangenaam en fijn,
 Als voor een ziel, die God bemint,
 Uw schoone deugden zijn.
 Antonius enz.

De liefde Gods en Godes eer
 Bewogen uwe tong,
 Waardoor berouw en zaalge vrees
 In aller harten drong.
 Antonius enz.

Gij waart een schild en zijt het nog
 Voor de onschuld in gevaar ;
 Al wie u bidt wordt uwe hulp
 In elken nood gewaar.
 Antonius enz.

Antonius, gij menschenvriend,
 En vriend van God den Heer,
 Wij smeeken u met vurigheid :
 Zie gunstig op ons neer.
 Antonius enz.

Al komen wij ook telkens weer
 Voor vijand, of voor vriend,
 Of voor ons selv', toon dat men u
 Niet vruchteloos eert en dient.
 Antonius enz,

4.

Wijze : *Maria's beeld te midden.*

Hoe liefdevol en teeder,
O heilge Paduaan,
Slaat gij uw blikken neder
Op 't hart u toegedaan.
Wij treden biddend nader,
Ontvang ons al te gader.
Antonius, Antonius, u vereeren wij !

Uw beeltenis aanschouwend
Met Jezus, 't Godlijk Kind,
Doet ons, op u betrouwend,
Hem naadren, Die ons mint.
Wees gij ons ten verzoener,
O groote Wonderdoener,
Antonius, enz.

De christen, die in lijden
Bij u zijn hulpe zocht,
Roemt 't wondervol verblijden
Dat de Almacht door u wrocht
Wil onzer dan erbarmen,
Die vluchten in uw armen.
Antonius, enz.

Blijf immer voor ons waken,
 Gij, trouwe schutspatroon,
 Opdat wij veilig naken
 De zaalge hemelwoon.
 Daar zullen voor uw voeten
 Wij eindeloos u groeten.
 Antonius, enz.

5.

Wijze : *Pius Nonus*.
 Lof u, groote Wonderdoener!
 Lof u, trouwe schutspatroon!
 Die thans jubelt in de glorie
 Van de zaalge hemelwoon.
 Door den adel van uw streven
 Mocht gij dra in hooger sfeer
 't Loon ontvangen voor uw arbeid,
 Juichen met het heilgenheer.

Zie wij naadren tot uw altaar
 Door uw heiligheid gestreeld,
 Ja wij komen deugden leeren,
 't Leven spieglen in uw beeld.
 Leer ons allen om Gods liefde
 De armoë minnen op deez' aard,
 Dat met aardsche grootheid derven
 Eeuwge schatten gaan gepaard.

Leer uw minnaars, heilig toonbeeld,
Leven in gehoorzaamheid,
Leer ons 't schuldig vleesch versterven,
Pal staan in den helschen strijd.
Hoe zal onze ziel dan schittren
Hier in zuivren lelieglans
En omstrenglen onze slapen
Eens de schoonste lauwerkrans.

Doch sla onze zwakheid gade,
O gij, Helper in den nood,
Wil ons bijstaan in gevaren
Tot in 't ure van den dood.
O dan zullen uw vereerders
Hier God dienen ongestoord,
En u dankend eenmaal juichen
In het zalig vreugdenoord.
